

WEESDIER

Een wekelijkse zoektocht naar huiselijk geluk. Voor verschoppelingen in het asiel. Ditmaal voor Valka.

Valka plukt de dag, en soms doet ze dat ook letterlijk

Heel vagelijk herinnert ze zich nog iets van gevaar. Vaag omdat ze van nature leeft in het hier en nu. Historie en verleden zijn voor haar lastige begrippen. Laat staan parallelle werelden. Daar wil ze ook liever niks mee te maken hebben. Dat wordt allemaal veel te ingewikkeld.

Ze plukt de dag. Soms, letterlijk. In de vorm van een paardebloem. Of zo. En ze laat haar fraaie vachtje warmen in de zon. Het leven is weer goed.

En vooral veilig. Vergeten zijn de angst en de honger van nog niet zo lang geleden. Konijnen kunnen heel goed vergeten.

Stress

Beter dan de mensen van het Tuitjenhornse asiel. Konijnen zijn in normale omstandigheden al bevattelijk voor stress en Valka was een triest geval. Een bibberend hoopje ellende. Verloren in een groot en eng bos.

Waar het sterk rook naar vijanden. Loslopende honden, vossen en ander gespuis. Van de zenuwen kon ze haast niet eten van het weinige dat er voor konijnen aan voedsel voorhanden was.

Hoe lang ze daar rond doolde is een mysterie. En wie haar die nachtmerrie bezorgde ook.

Jammer

En dat is jammer. Want een aantal asiel werknemers zou met de verantwoordelijke graag eens van gedachten willen wisselen. Zo in de trant van hoe een goed gehumeurd en gemanierd konijn een dergelijke straf verdient. En of die persoon zich inmiddels niet de ogen uit de kop schaamt? Of dat ze hem/haar nog eens duidelijk moeten uitleggen hoe om te gaan met alles wat weerloos en dus van waarde is.

Ook wraakgevoelens laiden op. Een saamhorig verlangen tot vergelding. Dader opsporen en voor de leeuwen gooien. Op sociale media. Met

Blij met een wortel.

FOTO ASIEL TUITJENHORN

naam, toenaam en adres. En laat dan de drek maar stromen.

Niets menselijks is ze daar vreemd. Maar omdat juist deze mensen pal staan voor de weerloze zijn ze ook verstandig. En in staat de schulde te relativieren. En te reduceren. Tot onnozele hals. En het, ter lering van anderen, hier nog eens uit te leggen.

Dat een gedomesticiseerd konijn zich in een groot eng bos voelt als Henk en Ingrid in een onherbergzaam oorlogsgebied.

Zonder navigatiesysteem. Waar ze de taal niet kennen. En dus, zo tussen al die bommen en granaten, heel erg bang zijn.

En verder spenderen ze hun energie aan Valka's welzijn. Zodat er weer een laagje vet op haar botjes zit. En ze gaan een lieve vriend voor haar zoeken. Want die hebben ze daar momenteel even niet op voorraad.

Dus worden mensen met een gezellige maar eenzame ram-melaar van harte uitgenodigd. Om te kijken of er samen iets moois te koppelen valt. Valka is een midden slagje. Vriendelijk, nieuwsgierig en sociaal van aard. Ze wil graag een levensgezel met bijpassende karaktertrekken. Kandidaten kunnen zich melden via 2004-551818.

Harmke Snijdwind

VLAS Kunnen akkerbouwers de draad weer oppakken?

Gloort er een nieuwe toekomst voor vlas?

„Als ze morgen met een contract zouden komen waarbij ook geld bij de teler blijft liggen, dan zou het morgen vaststaan

Is er weer toekomst voor vlasteel? Linnen raakt weer in de mode, dus ook lokale akkerbouwers zouden kunnen profiteren

Simone Bruin

Wieringerwerf ■ Een aantal akkerbouwers uit de Wieringermeer heeft het er eigenlijk liever niet meer over. De vlasteel die ze in 1987 samen met Van de Bilt Zaden en Vlas BV en Loonbedrijf J. van Bodegom en Zn. BV waren begonnen. Maar is er, nu vlas terugkeert in het modebeeld, niet gewoon een toekomst voor in de Noordkop?

Linnen is een textiel waarvan wij in Nederland van oudsher onder andere onze blouses, nachthemden, lakens en jutezakken van maakten. Mensen hadden hun eigen veldje vlas waarvan ze zelf de vlas gingen wieden, oogsten en vervolgens linnen van gingen spinnen.

Hekelband

Tegenwoordig is de gebruikelijke weg dat het linnen in Nederland wordt voorgespunnen tot hekelband. Daarna gaat het allemaal naar Azië, en dan met name China, om

daar gesponnen en geweven te worden. En dan kopen wij het vervolgens gewoon in de winkel.

Toekomst

Nog steeds 80% van de wereldwijde behoefte voor vlasvezels komt uit de streek van Den Helder tot Kaan, stelt Lenno Vermaas, lid management Van de Bilt Zaden en Vlas BV uit Sluiskil. Zij reikte uit naar de akkerbouwers in de Wieringermeer in verband met het gematigde klimaat, waardoor de zaadopbrengsten hoger zijn dan bij hun in het zuiden.

Maar de akkerbouwers in de Wieringermeer zijn er een tijdje terug mee gestopt. „Een prachtig product”, stelt akkerbouwer Nico Beets uit Wieringerwerf, „maar het moest wel precies goed zijn.” Na vijf jaar stopte Nico ermee, het was allemaal niet meer rendabel.

De landbouwprijzen werden duurder en de subsidie verviel uiteindelijk. Om deze redenen is Loon-

Bundelen en binnenhalen vlasoogst.

FOTO PASCALE GATZEN

advertentie

samen
 WOONZORCGROEP

U kunt bij ons terecht voor diverse vormen van zorg- en dienstverlening die u helpen en ondersteunen om zelfstandig thuis te kunnen blijven.

Meer informatie?
 Bel 088 619 4000
 www.woonzorggroepsamen.nl

Kies de thuiszorg die bij u past

samen
 meer kunnen

Henk en Jan van Bodegom.

PR-FOTO

„
We hebben
geen verbinding
meer met wat
ons omhult

„
Het begint bij
de boer, want
wat is een
eerlijke prijs
voor de boer?

bedrijf J. van Bodegom en Zn. BV in 2010 gestopt met de vlasteelt. De machines verkochten ze aan Van de Bilt Zaden en Vlas BV. „Het is natuurlijk een enorm duurzaam product, een linnen overhemd kan tot wel veertig jaar meegaan, maar daar moet dan wel markt voor zijn”, vertelt John van Bodegom.

Zou er weer een toekomst in kunnen zitten voor de akkerbouwers in de Wieringermeer? Nico Beets denkt van wel, het is immers wel goed om je grond tot rust te brengen, zo had hij van zijn vader geleerd. Maar het is natuurlijk allemaal afhankelijk van de vraag naar het product.

„Als ze morgen met een contract zouden komen waarbij ook geld bij de teler blijft liggen, dan zou het morgen vaststaan. Vlas blijft een prachtig gewas”, zegt akkerbouwer Johan Huybregts uit Slootdorp, die na ongeveer vijftig jaar vlassen gestopt is met de teelt nadat er in 2018 een mindere oogst was.

Toepassingen

The Linen Project is bedacht om vlas landelijk weer onder de aandacht te brengen. „We hebben geen verbinding meer met wat ons omhult”, geeft Willemien Ippel van het project aan.

„Daardoor kun je nu in de rij gaan staan bij de Primark voor een T-shirt van drie euro, zonder je af te vragen waar het vandaan komt, wie het gemaakt heeft en hoe dat dan kan.”

The Linen Project heeft gezien dat zodra mensen aan de lijve hebben

Over The Linen Project

The Linen Project is een organisatie gestart door de master afdeling van Artez, de kunstacademie in Arnhem, en Craft Council Nederland. Samen hebben deze organisaties het initiatief genomen om weer vlas te gaan verbouwen.

Duurzaam

Met de achterliggende vraag of wij in Nederland op een duurzame wijze onze eigen textiel weer kunnen gaan ontwikkelen.

„We zijn in 2018 begonnen

met het openluchtmuseum in Arnhem als partner”, vertelt Willemien Ippel.

„Het is heel bijzonder dat je alle stappen kan ondernemen en dat je weet waar het over gaat.” In 2019 zijn ze een samenwerking gaan zoeken met biologisch dynamische boeren rondom Arnhem.

„We hebben toen anderhalve hectare verbouwd, één veld is met de hand geplukt, gekeerd en geroot en de andere hectare zijn machinaal gedaan”, aldus Willemien.

ondervonden hoeveel arbeid erin gaat zitten dat het product een hele andere betekenis krijgt. De vrijwilligers van The Linen Project gingen veel meer waarde hechten en aandacht besteden aan de meters linnen die ze hadden.

In 2020 was de oogst relatief gezien 'mislukt', maar de dertig stewards van The Linen Project wilden niet zomaar de fik erin zetten terwijl ze het met hun eigen handen hadden gewied, geoogst en geroot. Velen hebben dan ook alsnog producten gefabriceerd van de oogst. Onder andere een papiermaker die er vlapapier van heeft gemaakt, een spinster die een jaren '60 design is gaan spinnen, een steward die een

kleed heeft geweven voor een tentoonstelling en iemand is gaan viltten.

„Er zijn veel mooie toepassingen gezocht”, zegt Willemien.

Eenzijds is de vraag van The Linen Project beantwoord; het is mogelijk om in Nederland je eigen textiel te verbouwen. „Maar je gaat heel erg nadenken over die economische systemen”, zegt Willemien, „Het begint bij de boer, want wat is een eerlijke prijs voor de boer?”

„Daar is met name de mode-industrie nog helemaal niet op ingericht”, concludeert Willemien „Misschien moeten we andersom gaan redeneren, beginnen bij de grond en het gewas, wat levert dat ons op?”